

Wydanie 1, styczeń 2024 r.

RejZetka 2

Była sobie czapka
z daszkiem

Jak zbudować legendę?
Historia Gianni'ego
Versace

Z Frankiem po
ciekawych zakątkach
świata

Historia džinsu

Spis treści

Słowo od Redakcji	1
Najbardziej rewolucyjna projektantka mody na świecie, czyli Coco Chanel.....	2
Jak zbudować legendę? – Historia Gianni’ego Versace.....	3
Gosia Baczyńska – sylwetka polskiej projektantki, która podbiła światowe rynki mody.....	5
Z Frankiem po ciekawych zakątkach świata	7
Historia jeansów.....	13
Dżins – jaka jest historia tego ponadczasowego materiału?	15
Jedwab – jaka jest historia tej prestiżowej tkaniny?.....	16
Kolekcja naszych projektantek Pauliny i Magdy.....	18
Była sobie ... czapka z daszkiem.....	19
Były sobie... adidas.....	20
Kącik kulinarny - moda na	22
Kolekcja Gianni’ego Versace oczami AI.....	24
Modna kolorowanka	okładka

stopka redakcyjna

**redakcja: Magda Bielecka, Paulina Mazur, Maja Leki, Marta Kania,
Franek Ignatowski, Aleksander Zaremba
opiekunowie: A. Marczyńska, P. Kąkol**

Słowo od Redakcji

Witajcie w Nowym Roku!

Nasza ReJzetka z Nowym Rokiem wkracza na arenę mody. W numerze znajdziecie interesujące artykuły o znanych projektantach, ciekawostki z ich życia oraz archiwalne zdjęcia. Magda i Paulina proponują Wam swoje projekty modowe, a Marta i Olek zapraszają do wysłuchania opowieści o historii jeansów i czapki z daszkiem. Dla miłośników kulinariów Maja przygotowała *modowe potrawy*, a Franek przybliży *modne w świecie miejsca*.

Redakcja

SPIS TREŚCI

1. Najbardziej rewolucyjna projektantka mody na świecie, czyli Coco Chanel
2. Jak zbudować legendę? – historia Gianni’ego Versace
3. Gosia Baczyńska – sylwetka polskiej projektantki, która podbiła światowe rynki mody
4. Z Frankiem po ciekawych zakątkach świata
5. Historia jeansów
6. Dżins – jaka jest historia tego ponadczasowego materiału?
7. Jedwab – jaka jest historia tej prestiżowej tkaniny?
8. Kolekcja naszych projektantek Pauliny i Magdy
9. Była sobie... czapka z daszkiem
10. Były sobie... adidasy
11. Kącik kulinarny – moda na...
12. Modna kolorowanka

Najbardziej rewolucyjna projektantka mody na świecie, czyli Coco Chanel

Urodzona 19 sierpnia 1883 r. Francuska – **Gabrielle Bonheur Chanel zw. Coco Chanel** przeszła do historii mody jako jedna z największych projektantek mody wszech czasów. Jej produkty do dziś cieszą się gigantyczną popularnością, choćby słynne perfumy *Chanel No.5*.

Jej dzieciństwo i młodość nie było jednak szczęśliwe. Po śmierci matki mała Coco wraz z dwoma siostrami trafiła do przytułku dla sierot, który prowadziły siostry zakonne w klasztorze w środkowej Francji. W późniejszych latach Coco próbowała zarabiać na życie jako szwaczka, a jednocześnie śpiewała w nocnym klubie. W 1906 roku została utrzymanką bogatego dostawcy Etienne’a Balsana. Dwa lata później zdradziła Etienne’a z Arthurem Edwardem Capelem, który pożyczył jej pieniądze na założenie jej pierwszego

sklepu z kapeluszami. W 1915 r. założyła podobny butik w Biarritz, gdzie poznała księcia rosyjskiego Dymitra Pawłowicza

Romanowa. Od tamtego momentu Gabrielle przebywała w środowisku Rosjan, dzięki którym w późniejszych latach poznała ich modę. Inspirowała się nią w swoich dalszych projektach.

Do kręgu znajomych Chanel należało wiele polityków i arystokratów. Jej życie było pełne kontrowersji – romansów, oskarżenia o handel narkotykami, szpiegostwa na rzecz hitlerowskich Niemiec. W czasach Coco czerń była kolorem żałobnym. Gabrielle postanowiła to zmienić i już w 1926 roku wystawiła swoją kolekcję czarnych sukien przeznaczonych na spotkania popołudniowe i wieczorne, wyróżniające się wyjątkową prostotą i elegancją. Oczywiście projektantka była bardzo mocno krytykowana i wyśmiewana przez swoich konkurentów za prostotę i brzydotę czarnych sukienek. Osiągnięcia Coco to m. in.: wprowadzenie mody na sztuczną biżuterię, perfumy *Chanel No. 5*,

sukienkę *małą czarną* oraz najpopularniejszą torebkę świata *Chanel 2.55*.

Coco zmarła w wieku 87 lat, w 1971 r. w Paryżu.

Madzia Bielecka 7a

Bibliografia:

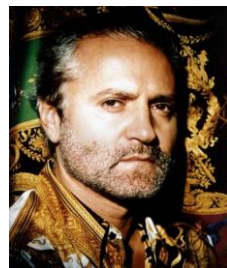
https://pl.wikipedia.org/wiki/Coco_Chanel

Irma Kozina *Historia mody od krynoliny do mini*

Jak zbudować legendę? - Historia Gianni'ego Versace

Gianni Versace to włoski projektant i założyciel domu mody *Versace*, który kojarzy nam się zazwyczaj z luksusem, przepychem, ale też z kontrowersją.

Urodził się 2 grudnia 1946 roku i miał trójkę rodzeństwa, ale jedna z jego siostrz niespodziewanie zmarła jako dwunastolatka. Z wielu źródeł możemy się dowiedzieć, iż Gianni interesował się modą już od dzieciństwa. Jego matka, Francesca posiadała butik z odzieżą, gdzie jej młody syn lubił przesiadywać. Tam też uczył się fachu, więc nie dziwi fakt, że pierwszą swoją sukienkę zaprojektował już w wieku dziewięciu lat! Pomimo pasji do projektowania studiował architekturę, lecz w wieku 26 lat przeniósł się do Mediolanu i zaczął tworzyć imponujące projekty.

W 1976 projektant wraz z bratem i siostrą chciał założyć rodzinną firmę. Przy pomocy Santi'ego i Donatelli dwa lata później w światowej stolicy mody – Mediolanie, powstał pierwszy sklep *Versace*. Dla wielu debiutancka kolekcja, która miała wypromować sklep, była

kiczowata, a nawet wulgarna, jak zresztą wszystkie kolekcje projektanta, ale fashioniści się nią zachwycili. Wkrótce Gianni Versace, stał się rozpoznawalny poprzez unikatowy styl i dorobił się ogromnego dobytku.

Ubrania były przeznaczone dla silnych i pewnych siebie kobiet, a Versace pomimo zarzucanego mu wulgaryzmu, nie bał eksperymentować! Umiejętnie sterował koronkami, skórą, błyskiem, kryształami, ćwiekami czy żywymi kolorami. W jego kreacjach wystąpiły m. in. Elisabeth Hurley w legendarnej czarnej sukni z agrafkami, Księżna Diana w fioletowej maxi czy Kate Moss w błyszczącej sukni ślubnej. Z czasem w firmie zaczęły się też pojawiać perfumy czy ekstrawaganckie wyposażenia wnętrz.

Projektant natchnienia szukał w historii sztuki, ale przede wszystkim w kulturze starożytnej Grecji. Do swoich pokazów zatrudniał najlepsze modelki, dla których nie było to problemem, ponieważ traktował je jak księżniczki. Tak też wypracował tak zwaną erę supermodelek. Jako, że był rewolucjonistą, stał się wyznacznikiem dla innych modowych marek.

Gianni Versace zginął 15 lipca 1997 roku w Miami, w wyniku postrzału. Prawdopodobnie nigdy nie poznamy

powodu, dlaczego został zamordowany, choć w mediach roi się od teorii spiskowych. Versace natomiast już na zawsze pozostanie utalentowanym kreatorem ubrań, który kierował się odwagą. Różni ludzie mają o nim różne zdanie, ale jednak jego firma przetrwała i do naszych czasów jest uznawana za legendę. Z tego też powodu postać Versace przypomina Nam o odwadze, nie przejmowaniu się krytyką i dążeniu do marzeń.

Marta Kania 7a

Bibliografia:

<https://www.vogue.pl/a/gianni-versace-moda-nowo>

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Versace>

<https://sownikmody.domodi.pl/postacie/gianni-versace>

<https://mubi.com/en/cast/gianni-versace>

Gosia Baczyńska – sylwetka polskiej projektantki, która podbiła światowe rynki mody

Urodzona 13 sierpnia 1965 r. **Gosia Baczyńska** to obecnie jedna z najbardziej docenianych projektantek w naszym kraju! Jej projekty nie tylko zachwycają Polaków, ale też trafiają na światowy rynek!

Pani Gosia już od dziecka interesowała się projektowaniem ubrań, a pasją zarazili ją m. in. wujkowie, którzy pracowali w Wólczance i Próchniku. Od nich nauczyła się, jak ważna jest jakość tkanin, co wykorzystuje do dziś. Uczyła się też w Akademii Sztuk Pięknych w Wrocławiu, na Wydziale Projektowania Ceramiki i Szkła, co nieco odbiega od jej teraźniejszej pracy. Po ukończeniu studiów założyła swoją własną markę z ubraniami o nazwie *Fri 13.08*. Więcej o jej początkach można przeczytać w książce *Mistrzynie Anny Luboń*.

Jej styl, jak sama mówi, kojarzy się z przedwojenną modą, bo tam też szuka inspiracji. Jednakże potrafi przenieść ten styl do współczesności, dlatego jej projekty cieszą się niemałym uznaniem. Co ciekawe, projektantka nie szkicuje swoich wizji nowych kreacji, ale układa tkaniny na manekinie, by jak mówi, „zrozumieć ich istotę”. Mówi się, że

Gosia Baczyńska tworzy kunsztowną, przemyślaną i wyrafinowaną modę. Nie boi się też ryzyka i trudnych sponsorów. Przykładem może być spektakl *Wielkie Pranie* z 2011 roku, gdzie sponsorem była firma LG, a przedstawienie tak naprawdę było pokazem mody z wielką pralką na środku sceny!

W 2013 roku Pani Gosia jako pierwsza Polka w historii pokazała swoją kolekcję na Paris Fashion Week, gdzie przyjeżdżają najlepsi projektanci z całego świata! W jej kreacjach pojawiają się gwiazdy, m.in.: Małgorzata Kożuchowska, Magdalena Cielecka, Magdalena Boczarska czy Monika Olejnik. W jej sukience wystąpiła też Kate Middleton, a także Olga Tokarczuk, gdy odbierała Nagrodę Nobla, co był dla Baczyńskiej wielkim uznaniem.

Wszystkie nagrody i osiągnięcia Gosia Baczyńskiej świadczą o jej talencie i wiedzy o modzie, a mimo to stawia sobie ona coraz wyższą poprzeczkę i jak podają media, największą satysfakcję czuje, gdy widzi zachwyt na twarzach gości jej pokazów. Myślę, że jest ona idealnym przykładem, że w Polsce mamy też niesamowitych projektantów mody, którzy zyskują uznanie na całym świecie! Gosia uświadamia też innych kobietom, jakie są piękne i wartościowe, a wiek nie ma przy tym znaczenia. Dlatego nie tylko polskie kobiety tak bardzo polubiły jej markę i samą projektantkę!

Marta Kania 7a

Bibliografia:

<https://viva.pl/moda/viva-moda/kim-jest-gosia-baczynska-polski-projektnt-kariera-zycie-prywatne-121725-r1>

https://pl.wikipedia.org/wiki/Gosia_Baczy%C5%84ska

<https://culture.pl/pl/tworca/gosia-baczynska>

<https://www.gosiabaczynska.com/about>

Z Frankiem po ciekawych zakątkach świata

Zdecydowanie najlepszym miastem na świecie – według rankingu *Worlds Best Cities*, które cieszy się ogromnym zainteresowaniem – jest **Londyn**, znajdujący się w Wielkiej Brytanii. Co rok odwiedza go ok. 20 mln turystów, co czyni go drugim, najczęściej odwiedzanym miastem na świecie, zaraz po Bangkoku. Jest to ogromne miasto, zajmujące powierzchnię 1572 km², w którym żyje około 9 milionów mieszkańców. Jest to miasto z przepiękną architekturą, kulturą i historią.

Jednymi z najpopularniejszych miejsc, które można zwiedzić lub zobaczyć to:

- **Pałac Buckingham** – największy na świecie pałac królewski, który od 1837 roku pełni funkcję oficjalnej siedziby monarchii. Ukończeniu budowy pałacu nastąpiło w 1703 roku, jednak został jeszcze kilkakrotnie rozbudowany. W tej chwili w pałacu znajduje się sześćset komnat, w tym dziewiętnaście reprezentacyjnych, ponad siedemdziesiąt łazienek i prawie dwieście sypialni. Pierwszymi właścicielami zamku byli książę Buckingham i Normanby. Codziennie od kwietnia do lipca, (w innych miesiącach co drugi dzień) przed

pałacem, odbywa się uroczysta zmiana warty o 11.30. Budowla jest jednym z wielu symboli Wielkiej Brytanii.

- **Big Ben** – wieża zegarowa, będąca częścią Pałacu Westminsterskiego. Budowę tej neogotyckiej wieży podjęto się po pożarze z 16 października 1834 roku, który strawił większość pałacu. Wówczas zachowała się tylko 900-letnia Westminster Hall oraz kaplica św. Stefana. Uroczono go w 1859 roku. Nazwany był wówczas „księciem czasomierzy” – był największym i najbardziej dokładnym zegarem bijącym na świecie. Obecnie nie jest możliwe zwiedzanie go od środka, jednak nadal można go podziwiać z zewnątrz. Jednak kilkanaście lat temu zaobserwowano, że owa wieża się przechyla, na ten moment szczyt Big Bena odstaje 45 cm. od pionu!

- **London Eye** – jest to jedno z większych kół młyńskich na świecie. Ukończono jego budowę w 1999 roku. Jest jedną z 3 budowli w Londynie, wybudowanych z okazji nowego tysiąclecia (wieku).

Na miejscu drugim, usadowiło się bardzo małe miasto. Jest to oczywiście **Paryż**, czyli stolica Francji. Mimo swojej minimalistycznej wielkości 105,4 km² (dla porównania Bielsko-Biała zajmuje powierzchnię 124,5 km²) Paryż jest najbardziej zaludnionym miastem we Francji, w którym żyje 2,187 mln ludzi przyciąga rocznie około 18 mln turystów z całego świata. Jest trzecim najbardziej odwiedzanym miastem na świecie, po Londynie i Bangkoku. Przez Paryż płynie ogromna rzeka Sekwana – transportowaną towary, już od średniowiecza, co zapewniło rozwój oraz środki na rozbudowę miasta. Dlatego też na herbie małym Paryża można zobaczyć upamiętniający symbol gildii kupców. Paryż mimo swojej wielkości zaskakuje ilością architektonicznych perełek, atrakcji oraz restauracji. Paryż jest również często uznawany za stolicę mody, miłości czy kultury.

Atrakcje które cieszą się ogromnym zainteresowaniem w tym mieście to:

- **Wieża Eiffla** – jest to ażurowa konstrukcja kratowa z kutej stali, wybudowana zaledwie w 2 lata (1887–1889). Architektami tworzącymi wieżę byli: Gustave Eiffel, Maurice Koechlin oraz Émile Nouguier. Budowla mimo swojej olbrzymiej wysokości wynoszącej 330 m, nie zawsze była taka wysoka. W 1889 roku, wieża miała zaledwie 312,27 m, licząc wysokość do szczytu masztu flagowego. Jednak w 1957 roku zamontowano antenę, która zwiększyła wysokość Wieży Eiffla aż do 320,75 m. Zrobiono tak jeszcze 2 razy. W 2000 roku wieża osiągnęła wysokość 324 m, a w 2020 roku, wcześniej wspomniane 330 m. Na samą górę wieży można się dostać na dwa sposoby. Pierwszy to wejście po 1665 stopniach, a drugi to po prostu wjechanie tam windą. Jedną z ciekawostek na temat wieży Eiffla jest to, że w sezonie zimowym kurczy się ona od 4 do 8 cm, a w sezonie letnim

wraca do swoich normalnych rozmiarów.

- **Luwr** - dawny pałac królewski w Paryżu, obecnie jedno z największych muzeów na świecie. Łączna powierzchnia wszystkich budynków to 60 × 600 metrów kwadratowych. W muzeum znajduje się ponad 380 000 eksponatów, jednak prezentowanych jest zaledwie 35 000. Do najcenniejszych dzieł, które można zobaczyć w Luwrze, na pewno zaliczymy: *Mona Lisa*, *kodeks Hammurabiego* z około 1700 roku p.n.e., *Nike z Samotraki*, *Wenus z Milo*, *Koronacja Napoleona*, *Tratwa Meduzy* itd. Zbiory są podzielone na 8 sekcji: *Dział Sztuki Bliskiego Wschodu* (np. *kodeks Hammurabiego*), *Dział sztuki Starożytnego Egiptu* (np. *Sfinks*), *Dział Sztuki Starożytnej Grecji, Etrurii i Rzymu* (np. *Wenus z Milo*), *Dział Sztuki Islamu* (np. *Waza osmańska*), *Dział Rzeźby* (np. *Zbuntowany jeniec*), *Dział Rzemiosła Artystycznego* (np. *Tron Napoleona I*), *Dział Malarstwa* (np. *Mona Lisa*) oraz

Dział rysunku i Grafiki (np. *Portret Isabelli d' Este*).

- **Katedra Notre - Dame** - jedna z najbardziej znanych katedr na całym świecie, budowana przez ponad 180 lat - od 1163 do 1345 roku, przez około 10 architektów. Kościół zwiedzało 14 milionów osób rocznie, do czasu ogromnego pożaru który nastąpił 15 kwietnia 2019 roku. Dokonał on wielkich szkód m.in. doszło do zawalenia się dachu oraz części sklepień, a także iglicy katedry. Odbudowa nie będzie tania, bo będzie wynosić około 846 milionów euro. Katedra ma na nowo otworzyć się pod koniec 2024 roku.

Jednak w Paryżu jest mnóstwo innych ciekawych rzeczy, które warto zobaczyć. Chociażby **Fashion week** – najważniejsze wydarzenie w branży mody. Pozwala projektantom i domom mody zaprezentować swoje najnowsze kolekcje. Najważniejsze pokazy odbywają się w Mediolanie, Paryżu, Londynie, Nowym Jorku i Berlinie. *Fashion week* odbywa się 2 razy w roku.

Numer 3 to miasto, które jest nazywane miastem, które nie śpi. Łatwo się domyślić, że chodzi o **Nowy Jork**. Błask różnokolorowych neonów bijący z każdego budynku, tłum ludzi przemieszczających się między drapaczami chmur, żółte taksówki. Jest największym oraz najbardziej zaludnionym miastem w Stanach Zjednoczonych i wciąż przyciąga tony turystów.

W Nowym Jorku jest masa miejsc, które nie warto, lecz trzeba odwiedzić. Oto kilka z nich:

- **Times Square** – ogromny plac odwiedzany dziennie przez około 300 000 ludzi, na którym rozbłyskują setki ogromnych telebimów i neonów.

Szacuje się że wykupienie jednego ekranu na okres 4 tygodni kosztuje około 2.5 miliona dolarów. Co rok, na sylwestra jest organizowana tu uroczystość powitania Nowego Roku. Ceremonia z udziałem największych gwiazd muzycznych jest transmitowana dla ok. 1 mld widzów. To wydarzenie jest uznawane za największe tego typu na świecie. Kulminacyjnym punktem uroczystości jest *ball drop*, tzn. opuszczenie wielkiej kuli na jednym z wieżowców Times Square z napisem kolejnego rozpoczynającego się roku. Jednak nie zawsze było tak kolorowo. 1 maja 2010 roku Amerykanin pochodzenia afgańskiego próbował przeprowadzić atak terrorystyczny bombą domowej produkcji, którą na szczęście udało się rozbroić.

- **Statua Wolności** – ogromny pomnik w stylu neoklasycyzmu realistycznego. Jest dziełem francuskiego rzeźbiarza Frédéric-Auguste'a Bartholdiego. Posąg przedstawia kobietę trzymającą w prawej dłoni pochodnię, a w lewej tablicę, na której umieszczona jest data uzyskania niepodległości przez Stany Zjednoczone. Statua była tworzona od 1876 do 1886 roku. W związku z atakami z 11 września 2001 roku, zwiedzanie tarasu widokowego w koronie Statuy Wolności zostało uniemożliwione. Dopiero 23 maja 2009 roku wnętrze statuy zostało ponownie udostępnione do zwiedzania, obejmując dwa tarasy widokowe i prowadzące do nich kaskadowe schody. Najwyższa część ramienia i znicza, została zamknięta dla zwiedzających od 1916 roku. Jednak, w październiku 2012 roku korona została ponownie otwarta dla odwiedzających.
- **Central Park** – ogromny, zielony park, położony w centrum Manhattanu, o powierzchni 341 hektarów. Łączna długość ścieżek rowerowych i pieszych wynosi ponad 92 kilometry. Pojedyncze okrążenie parku to dystans około 10 kilometrów. W roku 1853 władze Nowego Jorku postanowiły przekształcić odizolowany obszar w park miejski. W 1857 roku ogłoszono konkurs na projekt parku, a zwycięzcą okazała się koncepcja autorstwa Fredericka Law Olmsteda i Calverta Vaux, nazwana The Greensward Plan. Budowa parku trwała 15 lat i pracowało przy niej około 20 tysięcy robotników. W parku znajduje się ogromna ilość drzew (mniej więcej 26 tysięcy). Park zagospodarowano pod względem sportowym, wypoczynkowym oraz przyjaznym dla dzieci. Znajduje się tu także wiele rzeźb oraz niewielki ogród zoologiczny, *Central Park Zoo*. Spośród kilkudziesięciu pomników najbardziej rozpoznawalnym i największym jest monument króla Władysława Jagiełły ustawiony w 1945 roku.

Kolejne miejsce w rankingu najbardziej popularnych miast zajmują:

Tokio – stolica Japonii, ogromne i nowoczesne miasto z futurystyczną architekturą, jedno z najbardziej zaludnionych miast na świecie.

Singapur – państwo-miasto położone na wyspie i półwyspie Malajskim w Azji. Jest jednym z najbardziej rozwiniętych i nowoczesnych miast na świecie, znanych ze swojego imponującego krajobrazu miejskiego, futurystycznych budynków, efektywnej infrastruktury i wysokiego standardu życia.

A polskie miasta? Czy znajdziemy je w rankingu?

Oczywiście, że tak! Jednak nie na podium. :(

Warszawa zajmuje miejsce 40, a Kraków 82.

Po szczegóły odsyłam Was na stronę www.worldsbestcities.com

Franek Ignatowski 7a

Źródła:

wikipedia, worldsbestcities, Europejski Urząd Statystyczny, United States Census Bureau, national-geographic, bryla.pl, TVN24, paryz.pl, lancerto, elle, artmajeur, planetescape, odkrywajac ameryke, med.travel.

Historia Jeansów

Zapewne wielu z was słyszało o jeansach, lub nawet je ma. Niewiele osób jednak zna ich prawdziwą historię. Ich **początki sięgają XVIII wieku, a dokładniej XVIII-wiecznych Włoszech**. Co ciekawe, początkowa próba odtworzenia tej tkaniny zakończyła się niepowodzeniem. Jednak właśnie podczas prób i błędów producenci tekstyliów odkryli jeans.

Pomimo szerokiej dostępności materiałów jeans pozostaje jednym z najbardziej wszechstronnych, trwałych i bardzo poszukiwanych materiałów na rynku. Tkacze używali barwnika w kolorze indygo, aby farbować nitki na niebiesko. Nie był to jednak kolor ekonomiczny - trudno było go wytworzyć, co sprawiało, że był bardzo drogi w uzyskaniu. W 1865 roku niemiecki chemik Adolf von Baeyer rozpoczął pracę nad uzyskaniem sztucznego barwnika. Udało mu się osiągnąć cel po osiemnastu latach, w 1883 roku. Syntetyczny składnik był trwalszy, niezawodny i tani w produkcji. Dzięki temu, zawdzięczamy niebieski kolor pierwszym modelom jeansów.

Teraz będzie trzeba cofnąć się kilkadziesiąt lat wcześniej. Materiał określany jako „denim”, używany był do

produkcji odzieży roboczej dla: rolników, górników, czy farmerów od 1800 roku. Levi Strauss w 1853 roku znalazł się w San Francisco. Sprzedawał bawełnianą tkaninę zwaną jeansową, którą dostrzegł mężczyzna o imieniu Jacob W. Davis, który był krawcem. Zaczął używać materiału do robienia takich rzeczy jak pokrowce na wozy, namioty i koce. Jednak pewnego dnia poproszono go o stworzenie czegoś nowego: pary spodni specjalnie zaprojektowanych do ciężkiej pracy. Dodając nity dla wzmocnienia konstrukcji spodni, Davis stworzył pierwszą parę jeansów. Ponieważ materiał na spodnie był istotną częścią produktu końcowego, rozpoczął współpracę z **Levi**. Ci dwaj mężczyźni założyli jedną z najważniejszych firm na świecie, która nadal produkuje jeansy do dziś.

W latach 30. XX wieku, kiedy ludzie z **Hollywood Western** zaczęli tworzyć filmy i reklamy, przedstawiając widowni mężczyznę w jeansach w stylu macho: laso, konie, byki, pistolety i kowbojskie kapelusze. Dziesięć lat później inny archetyp męskiego mężczyzny podniósł ten trend jeszcze wyżej. Żołnierze z II wojny światowej rozpowszechnili wygląd jeansów poza USA. Podczas stacjonowania w Europie i Japonii ludzie z amerykańskich sił zbrojnych nosili jeansy po zakończeniu służby. Wkrótce można było zauważyć, że żołnierze z innych krajów również zaczęli je nosić.

Nowe znaczenie spodniom z denimu nadał także **Andy Warhol**, który jako pierwszy nosił je w połączeniu z koszulą w kratkę, krawatem oraz granatową marynarką uniwersytecką. Dżinsy zaczęły pojawiać się na modowych wybiegach. Kiedy w roku 1978 **Calvin Klein** zaprojektował swoje pierwsze

denimowe spodnie, w pierwszym tygodniu sprzedaży kupiono ponad 200 tysięcy par. Dziś niemalże każdy dom mody posiada własną linię lub kilka fasonów dżinsów. Lata 80. Zrewolucjonizowały kształt dżinsów, znacznie podnosząc talię i zwężając nogawki ku dołowi. Kolejna dekada przyniosła spodnie z talią mocno obniżoną, tzw. biodrówki. W XXI wiek dżinsy wprowadziła modelka i ikona stylu, **Kate Moss** – wielbicielka rurek, za sprawą której do łask powróciły modele z wąskimi nogawkami.

Historia dżinsów trwa nadal. Choć nie wiemy jakie modowe rewolucje przyniesie nam przyszłość, już dziś przewidzieć możemy, że dżinsowy fenomen trwał już będzie chyba zawsze, bo jak mówi aktorka Cameron Diaz: „Mam szafę pełną ciuchów i nic do założenia. Więc noszę dżinsy”.

Ciekawostki na temat dżinsów

- Najstarsze dżinsy zostały znalezione w jednej z kopalni. Mają one około 120 lat.

- Rekord dla džinsów został ustanowiony w Japonii. Okazało się, że ma on 68 metrów długości, 35 metrów szerokości i waży około 3 ton. Dlaczego powstały tak duże džinsy, nie wiadomo. Ale świat jest pod wrażeniem.
- Co roku na świecie szyje się ponad 2,5 miliarda par džinsów. Przeciętny mieszkaniec USA ma średnio 7 par džinsów.
- Z przeciętnej wielkości beli bawełny powstaje 200 par džinsów.
- Słynne niebieskie džinsy Marilyn Monroe zostały zakupione przez projektanta Tommy'ego Hilfigera za 75 000 dolarów. Kiedy Britney Spears odwiedziła jego biuro w 2005 roku, nie mogła ukryć swojego zachwytu nad tym dziełem. Tommy zauważył to i podarował piosenkarce parę jeansów Marilyn Monroe.

Aleksander Zaremba 7a

Brigitte Bardot

Marilyn Monroe

Audrey Hepburn

Bibliografia:

giacomo.pl
dresscode.pl
google grafika

Dżins – jaka jest historia tego ponadczasowego materiału?

Jeśli kiedykolwiek nosiłeś džinsy, prawdopodobnie doświadczyłeś ich wszechstronności i trwałości. Jednak wiele osób może nie wiedzieć, że materiał ten, ma za sobą bogatą i interesującą historię sięgającą wieków wstecz!

Początki džinsu sięgają już XVII, gdzie to w Genui po raz pierwszy wyprodukowano ten materiał. Krótco po tym we Francji zaczęto masowo produkować tkaninę zwaną „materiałem z Nimes” – stąd z kolei wzięta się nazwa denim.

W XIX wieku w Ameryce, pewien człowiek o imieniu Jacob Davis wraz ze swoim wspólnikiem Levim Straussem, postanowili opatentować spodnie wykonane z džinsu. Wzmocnili je specjalnymi szwami i metalowymi napami, dzięki czemu spodnie były odporne na przetarcia i trudne do rozerwania. Tak powstała znana firma Levi Strauss & Co. Logo tej marki przedstawia dwa końskie zaprzęgi próbujące rozerwać Levi's, co podkreśla ogromną jakość denimowych spodni.

Z biegiem czasu džins stał się popularnym materiałem i zaczęto go używać do produkcji odzieży roboczej dla górników, rolników, i pracowników budowlanych. Cieszył się także popular-

nością wśród kowbojów, którzy docenili jego trwałość i uniwersalność.

W latach pięćdziesiątych džins stał się symbolem buntu młodego pokolenia. Postrzegali go jako sposób wyrażenia swojego indywidualizmu i sprzeciwu wobec statusu quo, czyli stałego stanu rzeczy.

Obecnie džins jest podstawą mody i służy do produkcji wszystkiego, od dzinsów po bluzy z kapturem. Cieszy się niesłabnącą popularnością wśród osób dbających o modę. Ciekawostka, pewien słynny projektant mody, Yves Saint Laurent, powiedział kiedyś: „Jedynego czego w życiu żałuję, to tego, że nie wynalazłem džinsów”.

Tak więc, gdy następnym razem założysz parę ulubionych džinsów, pamiętaj o jego bogatej historii i wielu ludziach, którzy doskonalili i nosili go przez lata!

Paulina Mazur 7a

Bibliografia:

<https://giacomo.pl/do/blog/post/historia-jeansow-ktorej-jeszcze-nie-znales-sprawdz-ile-wiesz-o-jeansach>

https://domodi.pl/trendy/kto-jako-pierwszy-wyprodukowal-jeansy-krotka-historia-kultowych-denimowych-spodni_4295

<https://www.dresscode.pl/blog-dressschool/dzinsy-historia-niezwycajna/>

Jedwab – jaka jest historia tej prestiżowej tkaniny?

Każdy, kto kiedyś nosił lub dotykał jedwabiu, wie, że jest bardzo miękki i lekki. Jedyny w swoim rodzaju jest również jego połysk – bardzo subtelny i delikatny.

Jedwab wytwarzany jest przez **jedwabniki**, czyli gąsienice, które tkają swoje kokony za pomocą mocnego i lekkiego włókna. W starożytności jedwab produkowano w Chinach i uznawano go za towar luksusowy. Był tak cenny, że używano go jako waluty.

Pierwszą wzmiankę o jedwabiu można znaleźć w starożytnych tekstach chińskich z ok. **3600 roku p. n. e.**, które opisują jedwab jako cenną tkaninę noszoną wyłącznie przez cesarza i jego rodzinę. Wyrabiano z niego odzież, koce, a nawet sieci rybackie.

Jedna ze starych legend głosi, że jedwab powstał dzięki cesarzowej **lady Hsi Ling Shih**, znanej jako **Bogini Jedwabiu**. Historia mówi, że kiedy cesarzowa rozkoszowała się herbatą pod drzewem morwy, nagle do jej filiżanki wpadł kokon owada. Zachwycała się, tym jak pięknie odbijał światło, a kiedy pociągnęła za nitkę, okazało się, że jest wystarczająco trwała, by zwinąć ją na szpulkę. Tak cesarzowa wpadła na pomysł, by z kokonów, tkać materiał. Przez prawie 2 tys. lat państwo starało się strzec tajemnicy wyrobu. Osoba, która zdradziła tajemnicę, była karana śmiercią.

W XVII wieku jedwab trafił do Europy i stał się wysoko ceniony ze względu na swoje piękno i elegancję. W XVII wieku

handel jedwabiem w Europie przeżywał rozkwit i stał się podstawą ogromnego przemysłu w takich miejscach jak Francja i Włochy. W ostatnich latach produkcja jedwabiu stała się bardziej zrównoważona.

Przemysł jedwabniczy wymyślił nowe sposoby produkcji jedwabiu bez zabijania jedwabników. Obecnie jedwab jest nadal popularnym wyborem do produkcji odzieży, tkanin i innych materiałów.

Warto mieć w swojej szafie chociażby jedwabny drobiazg:)

Paulina Mazur 7a

Bibliografia:

<https://www.vogue.pl/a/jedwab-krotka-historia-tkaniny>

<https://www.terrymoda.pl/blog/jedwab-tkanina-z-historia-149/>

<https://www.britannica.com/topic/silk>

<https://milanex.pl/blog/historia-jedwabiu-jak-powstaje-b56.html>

Kolekcja naszych projektantek

Spilky

Spilky

Spilky

Była sobie... czapka z daszkiem

Historia popularnej bejsbolówki zaczęła się w latach 50. XX wieku, kiedy to marka New Era Cap Company wymyśliła ją dla graczy w bejsbola po to, by mocne słońce ich nie oślepiało. Nakrycie głowy w latach 70. zaczęło przenikać do mody ulicznej i do dziś stanowi niezbędny w szafie zwolenników streetstyle'u obójga pćci.

Rodzaje czapek z daszkiem:

1. Bejsbolówka to klasyczna czapka z daszkiem. Jej cechą charakterystyczną jest lekko zaokrąglony i wygięty daszek, a także zapięcie z tyłu głowy, regulowane manualnie. Dzięki niemu nakrycie można lepiej dopasować do głowy. Niektórzy noszą kultowe bejsbolówki z wyprostowanym daszkiem – taki sposób swego czasu wypromowali raperzy. Najmodniejsze są czapki bejsbolówki z emblematem drużyny.

2. Snapback to czapka ze zwykle prostym daszkiem, oraz z plastikowymi paskami z zapięciami, które umożliwiają przyłączenie czapki do plecaka. Posiadają też charakterystyczne dla bejsbolówki zapięcie z tyłu głowy z regulacją za pomocą wygodnych w użyciu zatrzasków.

3. Fullcap to czapka z daszkiem prostym bądź nieznacznie zaokrąglonym. To, co dla tego nakrycia najważniejsze, to brak zapięcia z tyłu. Czapka jest całkowicie zabudowana (stąd jej nazwa).

4. Trucker, w Polsce nazywana też tirówką, to model czapki, pierwotnie noszonej przez kierowców ciężarówek w Stanach Zjednoczonych. Nakrycia tego typu posiadają przewiewną siatkę odprowadzającą wilgoć, przedni panel wykonany z miękkiej pianki

(minimalizuje ryzyko otarć) oraz łatwe w obsłudze zapięcie. Dziś noszą ją miłośnicy streetwearu z nutką retro.

Aleksander Zaremba 7a

Źródło:

patsshop.pl
google grafika

Były sobie... ADIDAS

Wynaleziono nas w 1920 roku w Bawarii w Niemczech. Naszym stwórcą był Adolf Dassler, w zdrobieniu Adi, od którego wzięta się nazwa firmy. Składa się ona ze zdrobienia imienia Adi i trzech pierwszych liter nazwiska, czyli „Das”.

Nasz wynalazca był w młodości zapalonym piłkarzem, który całymi dniami trenował, albo myślał, jak udoskonalić buty do biegania. Często pomagał swojemu tacie, który był szewcem.

Naszą charakterystyczną cechą wyglądu są trzy paski. Na początku miały za zadanie wzmocnienia naszych szwów, a potem stały się znakiem firmowym. Pierwszy raz zabłysnęłyśmy podczas Igrzysk Olimpijskich w 1928 roku w Amsterdamie. Nosila nas wtedy niemiecka lekkoatletka Lina Radke, która zdobyła złoty medal w biegu na 800 m. Stałyśmy się bardziej popularne,

gdy nosił nas **Jessy Owens**, który na IO w Berlinie zdobył aż 4 złote medale.

W latach 50-tych Adolf dodał nam gumowe korki, które miały na celu zapobiec ślizganiu się buta i polepszyć przyczepność do podłoża. Stałyśmy się jeszcze bardziej popularne dzięki niemieckiej reprezentacji w piłce nożnej, która zajęła mistrzowski tytuł w 1954 roku nosząc nas podczas meczów.

Teraz nie jesteśmy tylko butami do sportu, ale także świetnym obuwem do codziennego użytku, a nasza historia jeszcze się nie zakończyła.

Madzia Bielecka 7a

Bibliografia:

https://sklepmartes.pl/blog/historia-marki-adidas/?gad_source=1&gclid=CjwKCAiAg9urBhB_EiwAgw88maVLsmsxTbw5nGRFWQc4q0AXa5nKRB_Tbusop2M1DgbK_3cx_XVMmhoCEhwQAvD_BwE

Katarzyna Świeżak, M.O.D.A. *Metki Obcasy Dżinsy Adidasy*

Kącik kulinarny - moda na...

Różowe jedzenie

W roku 2023 zdecydowanie było dużo różowych barw!

Młodzież oszalała na punkcie intensywnie różowej żywności. Furorę robił ananas o różowym miększu, rzodkiew arbużowa oraz pitaja, czyli różowy, smoczy owoc. W sieci spotkać można się z challengami, które polegają na jedzeniu wyłącznie różowej żywności. Hitem są różowe naleśniki, różowe jajka, różowe pierogi, różowe burgery, różowe desery i wiele innego różowego jedzenia.

Hitem są także desery na bazie fioletowego ziemniaka truflowego, który nadaje piękny fioletowy kolor koktajlom i deserom.

Wegańskie owoce morza

Wegan przybywa i zainteresowanie jedzeniem roślinnym będzie wzrastać.

W ciągu ostatniej dekady pojawiły się wszelkie alternatywy dla mięsa – wegańskie kiełbaski, hamburgery, hot dogi, kotlety, jajka itd. Global Food Forums przyznaje, że w tym roku hitem były wegańskie ryby i owoce morza: krewetki, kawior, łosoś, tuńczyk, kalmary, paluszki krabowe i inne. Pozwolą one stworzyć na przykład wegańskie sushi, wegańskie „fish and chips” albo wegańską polską rybę po grecku.

Moda na masło

Do desek wędlin i serów dołącza deska masła! To wyjątkowa przekąska, która polega na podaniu masła z ciekawymi dodatkami, na przykład z miodem, prażonymi orzechami i kwiatami jadalnymi. Serwuje się je z grzankami, grissini, chałką lub krakersami. Maślane deski zachwycają

estetyką podania. Przepięknie wyglądają udekorowane owocami sezonowymi, świeżymi ziołami, suszonymi pomidorami czy tartą skórką cytryny. Świetnie pasują do win, szczególnie do Rieslinga, Chenin Blanc, Chardonnay lub Sauvignon Blanc. Masło można serwować zarówno na deskach drewnianych, bambusowych, jak i granitowych czy łupkowych. Te ostatnie są łatwiejsze w czyszczeniu.

Pizza w różnych odsłonach

Neapoletana, romana, siciliana czy americana to najbardziej znane rodzaje pizz, ale istnieje także wiele wariantów regionalnych.

Na przykład w USA pizza różni się w każdym ze stanów. W Chicago robi się grubą pizzę deep dish faszerowaną serem i innymi dodatkami. W St. Louis pizza jest chrupka jak krakersy i kroi się ją na prostokątne, małe plasterki. W Waszyngtonie pizza jest cienka i ogromna, sprzedawana w plastrach jumbo. Klienci są coraz bardziej otwarci

na nowe warianty i smaki pizzy. Często zamawiają także pizzę z lokalnymi dodatkami, charakterystycznymi dla danego regionu. W Polsce można już spotkać pizzę z kaszanką, z oscypkami, jajkiem sadzonym, a nawet pizzę z kapustą kiszoną lub ogórkiem kiszonym! Można także spotkać nowe smaki sosów do pizzy, na przykład sos koperkowy lub chrzanowy. Bardzo modne stają się także włoskie warianty pizzy, takie jak: pizza na zakwasie (pinsa), pizza z patelni (pissa d'Andrea), pizza z makaronem (pizza ziti), pizza kanapka (trapozzino) czy pizza kolorowa.

Smacznego :)
życzy Maja Lekki z 7a

Źródła:

gastro.pl
blogkulinarny
pyszności
unileverfoodsolutions.pl

Kolekcja Gianni'ego Versace oczami AI

Modna kolorowanka

www.sp2.rejbb.pl